

[Finansministeren]

mænd med jævne lønninger ville få en samlet pensionsdækning, når de var på folkepension, tjenestemandspension og ATP-pension, som klart oversteg deres løn, og det har Folketinget jo også klart sagt ikke har været hensigten med ordningen.

Så udgangspunktet har været – og det var det også for den forrige regering, ved jeg, i dens forberedelsesarbejde, som vi er gået videre med – at man skulle foretage en begrebsmæssig klargøring, der gerne måtte indebære visse forbedringer til tjenestemandspensionisterne, men som langt-, langt-, langtfra var ensbetydende med, at vi skulle påføre de offentlige kasser så store merudgifter.

Det, der så er kommet ind i sammenhængen undervejs, er selvfølgelig, hvordan det skattereformforslag, regeringen har arbejdet med og har fremlagt, virker sammen med mulige ændringer i tjenestemandspensionssystemet. Der er sagen jo den, at uanset hvad man i øvrigt måtte mene og argumentere vedrørende regeringens udspil – jeg tænker på den 12-timersdebat, der foregik i går – er det i hvert fald en kendsgerning, at indfører man arbejdsmarkedsbidrag, som rammer de erhvervsaktive lønmodtagere og selvstændige, og som indirekte påvirker overførselsindkomsterne, så er der én gruppe, som står tilbage som store nettovindere i sagen, og det er dem, der er på tjenestemandspension, og dem, der har en pensionskasseordning og for så vidt pensionister, som har renteindtægter ved siden af folkepensionen, for deres situation vil være, at de får den fulde indkomstskattelettelse, men hverken bidrager direkte eller indirekte til den på den måde, som arbejdsmarkedsbidraget virker ind på.

Det vil sige, at virkningen af skattereformen og de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag er, at pensionsdækningen for alle nuværende og mange, mange, mange kommende årgange af pensionister – hvad enten de er tjenestemandspensionister eller er i en pensionskasseordning – vil være en forbedret dækningsgrad i forhold til lønnen efter arbejdsmarkedsbidraget.

Jeg tror, det er meget, meget vigtigt, at man gør sig klart, at sådan forholder det sig, så man ikke kommer ind i nogle misforståede diskussioner, som jeg har set nogle tilløb til i enkelte dagblade og i det seneste nummer af bladet Folkeskolen, hvor man på baggrund af, jeg

havde nær sagt rytter om, hvad der var undervejs, har skrevet en fuldstændig harmdirrende leder, som der ikke er baggrund for i realiteterne i dette forslag.

På side 6 i bemærkningerne til lovforslaget illustrerer vi lidt denne problemstilling med forbedringen af dækningen for de forskellige pensionsordninger. Jeg har så ment, at lige præcis i sammenhæng med skattereformen var dette det rigtige tidspunkt til at få løst problemet med afvikling af samordningsfradraget som begreb.

Sagen er den, at tjenestemandspensionistgruppen, denne forholdsvis lille gruppe, vel får en andel af de samlede skattelettelser på adskillige hundrede millioner kroner. Det har jeg ikke eksakte tal på, men det ville være mit skøn. Denne gruppe får en fremgang i disponibel indkomst, som vel typisk, når vi har gennemført manøveren fuldt ud, ligger på en halv snes tusinde kroner om året, og det må man jo sige – hvis man vil udtrykke det på den måde – er en meget god compensation for en afhandling af diskussionen om samordningsfradraget.

Det, vi så gør, er, at vi siger: Lad os lave hele pensionsberegningssystemet om, så det mere ligner pensionskasseordningerne, så pensionen ved fuld optjening defineres som 57 pct. af den pensionsgivende løn på alle løntrin, og så give et tillæg til dem, der er førtidspensionister og altså ikke har folkepensionen ved siden af, som har nogenlunde samme størrelse som det nuværende samordningsfradrag.

Det giver en begrebsmæssigt langt klarere og rigtigere udformning af tjenestemandspensionssystemet. Det fjerner en række af de debatmæssige misforståelser, som har hærget dette område i en længere årrække. Og så betyder det også, at noget af den lidt tilfældige skævvridning af tjenestemandspensionssystemet, der er sket gennem årene, rettes op i forhold til, hvordan pensionskasseordningerne er skruet sammen på de forskellige indtægtsniveauer.

Det er klart, at hvis man vil lave overgangen til et sådant system, uden at det koster mange hundrede millioner kroner i udvidelse af statens og kommunernes udgifter, så vil der ved fuld gennemførelse af det nye system være nogle, der taber lidt, og nogle, der vinder lidt.

Vi mener, at vi har fået det skruet sådan sammen, at vi har fået minimeret de udsving,